

γλοιῶδες σῶμα του, ἐδέσποζε τοῦ ὑπερηφάνου πυροβόλου, ὠράϊσμα βάνουσον, στηθὲν ἐκεῖ ἐπάνω, μαζί μὲ τᾶλλα εὐγενῆ ναυτικά σύμβολα, ἀπὸ τὸν οἰακονόμον, ὡς μαύρη κηλὶς, ἐγκολαφθεῖσα ἱεροσύλως ἐπὶ τοῦ ἀσπίλου μεγαλείου τοῦ τιμίου ὄπλου.

Μὲ μίαν βιαίαν, ἀπότομον κίνησιν, ὡς ν' ἀνετινάχθῃ, ὑπὸ τὴν κρύαν ἐπαφὴν ραπίσματος, ὡς νὰ ἤσθάνετο, μόνος αὐτός, μέσα εἰς τὴν ψυχὴν του ὅλην τὴν ὕβριν, τὴν κοχλάζουσαν εἰς τὰ χαλύβδινα στέρνα τοῦ πυροβόλου, ὠρμησεν ὁ πυράρχης πρὸς τὸν πύργον καὶ ἐκστομίζων ἀκατάληπτον ὕβριν, διαχύσασαν ἀγρίαν ἀστραπὴν ἐπὶ τῆς μορφῆς του, ἐκατρακύλισε κατὰ γῆς τὸ δυσειδές, τὸ γλοιῶδες ἀνδρείκελον, τὸ ὁποῖον ἐπάφλασεν ἐπὶ τῶν σανίδων, ἐνῶ μὲ τριγμὸν αἰφνίδιον ἐσύσθησαν οἱ δύο ἀπαίσιοι, ὀλοστρόγγυλοι ὀφθαλμοὶ του. Ὀλόρθος ἐκεῖ τσαλαπατῶν τὸν ἄψυχον, τὸν ἀσυνειδητὸν ὕβριστὴν, μὲ τὸ πρόσωπον τώρα φωτισμένον ἀπὸ τὴν αἴγλην τῆς ἱκανοποιήσεως, ὀλόρθος καὶ ἀκίνητος ἐστέκετο ἐκεῖ, ἔτοιμος ν' ἀντιμετωπίσῃ ἀφόβως, μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλά, ἀσκεπὲς καὶ φωτεινόν, τὰς αὐστηρὰς μορφὰς τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκπληκτοὶ ἔσπευδον εἰς τὸν τόπον τῆς παραδόξου σκηνῆς.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Α Δ Η Θ Ε Ι Α Ι

Ἡ φύσις χαρίζει τὴν μεγαλοφυΐαν, ἡ συναναστροφή τὸ πνεῦμα, ἡ μελέτη τὴν καλαισθησίαν.

* *

Ἡ καλλονὴ τοῦ ἀνδρός εἶνε τὸ πνεῦμα του· τὸ πνεῦμα τῆς γυναικὸς εἶνε ἡ καλλονὴ της.